

การพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิค
การบริหารของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์
To develop effective learning by action learning methods in
administrative techniques of student at 3 years of Public
Administration Program

ดร.มณูญ จันทร์สมบุรณ์

โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
pjansom@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหารของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษากระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการให้นักศึกษาเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร 2. ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 หมู่เรียน รวมทั้งหมด 195 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสังเกต และแบบสอบถาม

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามีพัฒนาการในการเรียนรู้ดีขึ้นและสามารถนำเสนอผลงานของตนเองเป็นผลจากวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร

2. ด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร พบว่า นักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติ

Abstract

To develop effective learning by action learning methods in administrative techniques of student at 3 years of Public Administration Program has two objectives: 1) to study the learning process by action learning methods in administrative techniques 2) to study attitudes of students to action learning methods in administrative techniques. This sample of research is student in Public Administration Program, class of administrative techniques semester 2/2555. The tools of research compose of observation and questionnaire.

The results indicate that

1. The students have better improving and presenting the report very well resulting from action learning methods in administrative techniques.

2. Attitudes of students to action learning methods in administrative techniques in high level.

Keyword: Action Learning

1. บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองตลอดช่วงชีวิต ช่วยในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงตลอดจนรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนอีกด้วย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้ให้คำจำกัดความของการศึกษาไว้ใน

มาตรา 4 ว่า “การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) [1]

วิธีการในการพัฒนาระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มจากการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในปัจจุบันมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องและมีวิธีการรูปแบบใหม่ๆ เกิดขึ้นอยู่เสมอทั้งนี้ก็เพื่อสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร โดยรูปแบบของการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพวิธีการหนึ่งคือการเรียนรู้ที่เรียกว่า “การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action Learning)”

การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องมาจากการฝึกหัดหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการเรียนรู้นั้นมีหลายประเภท ซึ่งการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคน และองค์กรอย่างมาก คือ การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action Learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มย่อยที่มีการนำปัญหาที่กลุ่มสนใจและมีผลกระทบต่อทั้งกลุ่มและองค์กรมาเข้าสู่กระบวนการแก้ปัญหาและการพัฒนาแนวทางแก้ปัญหา และนำไปลงมือปฏิบัติการแก้ไขปัญหาจริง โดยลักษณะเฉพาะของการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action Learning) มีดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในการทำงาน คือการเรียนรู้ที่มีการนำปัญหาในการทำงานมาเป็นโจทย์ในการเรียนรู้ อีกทั้งต้องมีการคิดหาวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียนรู้อุปกรณ์และองค์กรด้วย
2. เป็นการเรียนรู้โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น คือ การเรียนที่ต้องมีการประชุมระดมสมองเพื่อหาวิธีการที่ดีและเหมาะสมในการดำเนินการเนื่องจากเป็นการเรียนรู้ในลักษณะที่ทีมงานย่อยที่มีสมาชิกจำนวนหนึ่งที่ต้องมีการทำงานร่วมกัน
3. เป็นการเรียนรู้โดยให้ผู้ร่วมงานวิจารณ์และแนะนำ คือ การเรียนรู้ที่ต้องมีการเสนอแนะและให้ข้อคิดเห็นเมื่อมีการดำเนินการปฏิบัติ และอาจมีการปรับปรุงการปฏิบัติเพื่อความสำเร็จของการดำเนินการ

ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะมีส่วนเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้ทักษะใหม่ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนที่จะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาและเรียนรู้ในสังคมใหม่ ได้แก่ การแสวงหา (Inquiry), การสะท้อนความคิด (Reflection), การใช้เทคโนโลยี (Technology-use), และการสร้างองค์ความรู้ (Knowledge construction) [2] อีกทั้งการจัดการศึกษาต้องเปลี่ยนจากการจัดการสอนไปสู่การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้เรียนรู้โดยการลงมือกระทำและสร้างองค์ความรู้ด้วยการสะท้อนความคิดจากสิ่งที่ได้กระทำไปโดยใช้การเรียนรู้แบบ active learning ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์, และการประเมินค่า การเรียนรู้ร่วมกันเป็นวิธีการที่ดีและเหมาะสมที่ใช้สำหรับการเรียนที่เน้นให้บุคลากรรู้จักวิธีการในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ในระดับสูงโดยบุคลากรได้ใช้ประสบการณ์ของตนเองที่ผ่านมาในการแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมของการทำงาน บุคลากรแต่ละคนจะมีวิธีการในการแก้ปัญหาแตกต่างกันออกไป ซึ่งวิธีการในการแก้ปัญหาไม่ได้มีเพียงหนทางหรือคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวแต่มีหนทางในการแก้ไขหลากหลายวิธี ตามประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ของบุคคล ดังนั้นแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันจึงเข้ามามีบทบาทและเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมกลุ่มซึ่งต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันโดยสมาชิกทุกคนมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีความรับผิดชอบต่อกันร่วมกัน ทั้งโดยการปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การแบ่งปันทรัพยากรทางการเรียนรู้ให้แก่งาน

สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน คือต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม และร่วมกันทำงานจนประสบความสำเร็จ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บุคลากรจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอนตั้งแต่การวางแผนการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล เน้นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้บุคลากรได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะการค้นพบความรู้ด้วยตนเองบุคลากรมักจะจำได้ดีและมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม [3]

จากความสำเร็จข้างต้นเป็นที่มาของการวิจัยเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหารของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อศึกษากระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการให้นักศึกษาเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหารและเพื่อเปรียบเทียบผลของการนำวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหารไปใช้ในการเรียนการสอน โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการให้นักศึกษาเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร

3. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ที่ศึกษาในรายวิชาเทคนิคการบริหาร จำนวน 5 หมู่เรียน รวมทั้งหมด 195 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
2. แบบสอบถามการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสองส่วน ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ทางเนื้อหาจากการสังเกตและส่วนที่สองวิเคราะห์ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. สรุป

ผลจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาจำนวน 5 หมู่เรียน จำแนกเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนดี-ดีมาก ได้แก่ หมู่เรียน 53/51 กลุ่มนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง-ดี ได้แก่ หมู่เรียน 53/52, 53/53 และกลุ่มนักศึกษามีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ-ปานกลาง ได้แก่ หมู่เรียน 53/54 และ 53/55 และสังเกตจากพฤติกรรมการส่งงาน นักศึกษาหมู่เรียน 53/51 มีความสนใจติดตามงานและสามารถดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ

ผลการสังเกตจากกิจกรรมสัปดาห์ที่ 1-8 เป็นการบรรยายถึงเนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการบริหารทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบันและมีการนำไปใช้ในองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐบาล องค์กรภาคเอกชน องค์กรรัฐวิสาหกิจ โดยผลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนในช่วง 8 สัปดาห์ พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจในการเรียนดี และมีซักถามเมื่อมีข้อสงสัย สัปดาห์ที่ 9-14 เป็นการสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยการกำหนดปัญหาเช่นในองค์กรที่แตกต่างกันมีการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้แตกต่างกันหรือไม่ สัปดาห์ที่ 15-16 ชั้นของการสะท้อนผลกลับ พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มข้างต้นได้ลงพื้นที่และเก็บรวบรวมข้อมูลมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพัฒนาการในการเรียนรู้ดีขึ้น และสามารถนำเสนอผลการศึกษาของตนเองจากการลงพื้นที่ได้ดีมากขึ้น

ด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิคการบริหาร พบว่า นักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.27, S.D.=0.38)

7. อภิปรายผล

ผลจากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาจำนวน 5 หมู่เรียน จำแนกเป็นนักศึกษากลุ่มมีผลการเรียนดี-ดีมาก ได้แก่ หมู่เรียน 53/51 กลุ่มนักศึกษามีผลการเรียนปานกลาง-ดี ได้แก่ หมู่เรียน 53/52, 53/53 และกลุ่มนักศึกษามีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ-ปานกลาง ได้แก่ หมู่เรียน 53/54 และ 53/55 และสังเกตจากพฤติกรรมกรรมการส่งงาน นักศึกษาหมู่เรียน 53/51 มีความสนใจติดตามงานและสามารถดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ สอดคล้องกับ โสภา ชูพิกุลชัย [4] ที่ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่าเป็นการกระทำหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกในการเรียน การตอบสนองหรือปฏิกิริยาที่นักเรียนมีต่อประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมในขณะที่เรียนด้วย ดังนั้นพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีความแตกต่างจากการเรียนการสอนที่ผ่านมาในอดีตที่จะให้นักศึกษาเข้ามานั่งเรียนในห้องเรียนโดยให้นักศึกษาตั้งเป้าหมายเอาไว้ว่า มีหน้าที่ฟังผู้สอนและจดจำเอาความรู้ไปใช้ในการทำข้อสอบ ทำให้มีความใส่ใจในการเรียนรู้น้อยมากหรือแทบไม่มีเลย ซึ่งความเป็นจริงแล้วผู้เรียนต้องการพลังในการคิดและเรียนรู้มากกว่าที่จะคล้อยตาม ดังนั้น การเรียนรู้ต้องคิดจากสิ่งที่ผู้เรียนทำ ไม่ใช่สิ่งที่ทำกับผู้เรียน และเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ร่วมกันแบบพึ่งพาอาศัยกันจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเป็นผู้หนุนเสริมการเรียนรู้ด้วยการให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติจริง [5]

ผลการสังเกตจากกิจกรรมสัปดาห์ที่ 1-8 เป็นการบรรยายถึงเนื้อหาเกี่ยวกับเทคนิคการบริหารทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบันและมีการนำไปใช้ในองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐบาล องค์กรภาคเอกชน องค์กรรัฐวิสาหกิจ โดยผลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนในช่วง 8 สัปดาห์ พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจในการเรียนดี และมีซักถามเมื่อมีข้อสงสัย สัปดาห์ที่ 9-14 เป็นการสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยการกำหนดปัญหาเช่นในองค์กรที่แตกต่างกันมีการนำหลักธรรมาภิบาลไปใช้แตกต่างกันหรือไม่ สัปดาห์ที่ 15-16 ชั้นของการสะท้อนผลกลับ พบว่า นักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มข้างต้นได้ลงพื้นที่และเก็บรวบรวมข้อมูลมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพัฒนาการในการเรียนรู้ดีขึ้น และสามารถนำเสนอผลการศึกษาของตนเองจากการลงพื้นที่ได้ดีมากขึ้น สอดคล้องกับ ไชยยศ เรืองสุวรรณ [6] ได้อธิบายถึงลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟุด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล, ข่าวสาร, สารสนเทศ, และหลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอดความคิดรวบยอด
9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปทบทวนของผู้เรียน

ด้านทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติรายวิชาเทคนิค การบริหาร พบว่า นักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.27, S.D=0.38) จงรักษ์ โนชัย [7] ได้ทำการวิจัย เรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์นักเรียน ชาวเขาเผ่ามูเซอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า การวางแผนการสอน เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้วิจัยด้านต่างๆ คือ ทำให้ทราบปัญหา สาเหตุ วิธีแก้ไขและในระหว่างที่ดำเนินการวิจัย พบ ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ นักเรียนขาดเรียนหลายวันติดต่อกัน ทำให้ต้องวางแผนการสอนเฉพาะกลุ่ม และสอดคล้องกับ กูด [8] ใน เรื่องของการวัดประสิทธิภาพ ว่าการวัดประสิทธิภาพ เป็นการพิจารณาถึงความสามารถที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จตามความปรารถนาโดยใช้เวลาและความพยายามเพียงเล็กน้อยก็สามารถทำให้ผลงานที่ได้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนควรมีการกำหนดวันเวลานัดพบนักศึกษา
2. ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน
3. ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ของสถาบันอุดมศึกษา มีการสนับสนุนความพร้อมในด้านความรู้ เวลา สถานที่ และงบประมาณ แก่บุคลากรในการที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
4. ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการบูรณาการรูปแบบการสร้างความรู้ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการเรียนรู้ร่วมกัน

8.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรใช้เครื่องมือการวิจัยให้หลากหลายมากขึ้นและมีงบประมาณสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง
2. ควรเพิ่มจำนวนประชากรและเปรียบเทียบผลการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนต่อไป

9. เอกสารอ้างอิง

- [1] วุทธิศักดิ์ โภชนกุล, จาก: Active Learning..สู่: Action Research, (ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์), 2552, 1
- [2] วสันต์ อติศัพท์, การบูรณาการนวัตกรรมเทคโนโลยีในการฝึกหัดครู, (วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ฉบับที่ 1), 2546.
- [3] เนาวนิตย์ สงคราม, การพัฒนารูปแบบการสร้างความรู้ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ, สืบค้นจาก http://www.thaiedresearch.org/thaied/index.php?q=thaied_results&table=thaied_results&action=browse&cursor=422&skip=420&limit=30&mode=list&recordid=thaied_results%3Fid%3D8368, 2550.
- [4] สายัณ ฉิมกรต, ผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, สืบค้นจาก http://www.thaiedresearch.org/thaied/index.php?-table=thaied_results&search=action+learning&action=browse&q=thaied_results&submit=Submit&cursor=30&skip=30&limit=30&mode=list&recordid=thaied_results%3Fid%3D8098, 2549.
- [5] พวงผกา คันธรัตน์, ปัจจัยภายในโรงเรียนที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเสริมงามวิทยาคม อำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง, (การค้นคว้าอิสระ ศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2541.
- [6] ไชยยศ เรื่องสุวรรณ, Active Learning. สืบค้นจาก <http://www.drchaiyot.com> เมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2556, ม.ป.ป.

- [7] จงรัชช์ โนชัย, การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์นักเรียน ชาวเขาเผ่ามูเซอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่. สืบค้นจาก http://www.thaiedresearch.org/thaied/index.php?-table=thaied_results&-search=+action+learning&-action=browse&q=thaied_results&-submit=Submit&-, 2542.
- [8] ฐิตินันท์ สุวรรณศิริ, การจัดการความรู้ของผู้ตรวจประเมินระบบคุณภาพ สำนักงานรับรองระบบคุณภาพ วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (สร.-ว.ส.ท.). สืบค้นจาก <http://learners.in.th/file/lemonpoo> เมื่อ 15 มีนาคม 2556, 2550.